

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Malachia p[ro]pheta. Cap[itulum]. lxxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense aprilis occurrentibus Folio. xcvi.

leuari: et membratim corpus eius vngulis lantans: apositis insuper ad latera eius facibus patetibus viscerum rimis sale plegas eius fricari fecit: et sic in carcere trudi: ubi christo obsoleti apparente confortat eiusque vulnera solidans. Quod eius dacianus die sequenti vidisset: magnum adnotauit qui magia georgii suis artibus superarer. Ille vero bis venenum pessimum vino miscuit: quod sanctus signo crucis edistro fine villa lesionem primo et secundo degustauit. Quod magus ille cernens veniam petiit: et in ipm credens a preside capitale sententiaz accepit. Post hec georgius fecit in rota ligeri gladiis acutis undique circumsepta: sed statim oratione fusa rota frangitur et sanctus ille suspenitus inuenitur. Quod cum quidam magister militum nocte magnem clausus asperisset: cum omni officio suo creditit: quos oes similiter dacianus decollari mandauit. Georgium vero iterum in custodia reclutus. Ad quem ventiens vidua quendam filium suum cecum mutum surdum et claudum eisdem obrulit: quem sanctus in christi nomine ab omni passione curauit et ipsum cum matre et aliis multis ad christum conuerit. Quod cum dacianus audisset ipsum eductum coram se presentari fecit et horribatur ut sacrificaret. Lui georgius respondit: quod si ois populus conueniret ipse ad templum apollinis accederet: ut eius omnipotentia coram multitudine cōprobaret. Iussu ergo presidis conuenit ois populus ciuitatis. Sanctus vero martyris templum ingressus apollini mandauit: ut qualis deus esset manifestaretur explicaretur. Qui se et oes deos gentium demons esse assertus: ad hoc intendentes ut asas hominum decipiatur et ad inferna demergantur. Statimq[ue] ignis de celo cecidit: et osa idola cuius sacerdotibus concremantur. Tunc fratus preses iussit sartaginem pice et sulphure liquefactis plena adduci: et georgium intus iactari. Angelus domini de celo descendit: et igne extinto sartagine repefecit: et sanctorum ille sus permanuit. Quod videns alexandria viror presidis christi creditur et virum de impietate redarguere cepit. Qui ille per capillos fecit suspeditum et durissime cedi. Et dum cederetur emissus spiritus. Sequenti vero die preses iussit georgium missio freno in ore eius per totam ciuitatem trahit: et post hec extra ciuitatem adduci et ibidem decollari. Qui oratione suarum eius imploraret auxiliū peritiosi sue consequeretur effectum. Sieque capitis absconde martyrum consumauit: circa annos domini ccxi. nono kalen. maii. Dacianus vero de loco in quo sententia protulerat dominum rediens igne celestium cum ministris consumptus est. Quisius martyris legenda in niceno consilio inter apocrypha commixtratur: eo quod in eius martyrio multa diversitas inuenitur tam ex parte loci et ex parte modi: et tam ex parte temporis et ex parte iudicis: Nam in kalendario bede dicitur quod passus est in pista ciuitate diopoli quam pro Lyda dicebatur. Et est iuxta ioppem. Aliibi quod passus sit sub diocletiano et maximiano imperatoribus. Aliibi quod sub diocletiano imperatore persarum presentibus sub imperii regibus septuaginta. Aliibi quod sub diocletiano et maximiano. Et diversis igitur legendis ea que magis auctorita videtur: circa eius martyrium et miracula ostensa hic collecta sunt: multis divisionibus et incredibilibus omissis: et diversitatibus propositis ad concordantiam reductis.

De sero Malachia prophet. Cap. lxviiij.

Malachias post regressum populi iudeorum de captivitate babylonica natus est in iudea in sophim: quem quia optimus vir fuit et aspectu decorus: populus appellauit eum malachim. angelus dei. Quem quidem ex hebreis auctoritas iuisse esdram scribat: qui ex cognomine dicitur fuerit malachias. angelus dei. Sed hec opinio a Iosepho reprobatur: eo quod dictum est. malachias post populum reuersionem in iudea natus est. Tradunt etiam quod quecumque prophetice dicebatur: cadet die angelus dei apparet populo reiterabatur. Dirigunt autem eius prophetia precipue ad sacerdotes qui increpabant a domino per os prophetarum: eo quod sacerdotalis munera gravatae cōtenebant circa sacrificiorum exhibitiones in offerendis hostiis vitiis et maculis legem dei prevaricabantur. Reliqua autem que eius lectio comprehensa sunt purificatione populi israel in observatione misericordie dei: incrementatione quoque populi qui deos alienos coluerunt: significant: non men quoque domini altissimi magnam predicationem apostolica futurum in generalibus ab ortu solis usque ad occasum manifeste promisciat. Propheta autem rem poribus esdram sacerdotem et neemie sub artateresse persarum rege: postquam templum domini in iherusalem fuerat edificatum: et mortuus est: dum adhuc iusuenis esset esdra iam sacerdote humanis exemplis neemia adhuc superstite. Sepultus est in agro populi in sophim: quod ciuitas est iudee dicitur postmodum ramah sive arimathea. Dormiuitque in domo. ix. kalen. maii. Hec iosephus et hieronymus: et ex historia scholastica comestoris. Hic enim propheta ultimus in numero. xiiij. reperiatur: qui Ecclesiastici. xliij. in sanctorum patrum catalogo descriptus.

De sanctis Felice presbytero et sanctis martyribus. Cap. lxviiiij.

Felix presbyter fortis natus et archiepiscopus diaconi et martyris a sancto hyrcano episcopo iugdunensi. ad urbem valentiam quae est ciuitas hispanie ad predicationem missi: maxima pars eiusdem urbis conseruerunt ad christum. Inde a duce cornelio in carcere missi: